ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 13ης Ιανουαρίου 2005 *

Στην υπόθεση C-254/03 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ασκηθείσα στις 13 Ιουνίου 2003,

Eduardo Vieira SA, εκπροσωπούμενη από τους J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier και D. Domínguez Pérez, abogados,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

η **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενη από την S. Pardo Quintillán, επικουρούμενη από τους J. Rivas-Andres και J. Gutiérrez Gisbert, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τον P. Jann, πρόεδρο τμήματος, την N. Colneric (εισηγήτρια) και τους J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič και E. Levits, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την αίτηση αναιρέσεως η εταιρία Eduardo Vieira SA (στο εξής: SAEV) ζητεί την αναίρεση της απόφασης του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 3ης Απριλίου 2003 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-44/01, T-119/01 και T-126/01, Vieira κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2003, σ. II-1209, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της εταιρίας αυτής που είχε ως αίτημα την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 19ης Μαρτίου 2001 να μειώσει τη χρηματοδοτική συνδρομή που είχε χορηγηθεί για το σχέδιο ARG/ESP/SM/26-94 ενόψει της συστάσεως μικτής εταιρίας στα πλαίσια της συμφωνίας για τις σχέσεις που αφορούν τη θαλάσσια αλιεία μεταξύ της Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Αργεντινής (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής).

Το νομικό πλαίσιο

Η συμφωνία για τις σχέσεις που αφορούν τη θαλάσσια αλιεία μεταξύ της Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Αργεντινής

2 Η συμφωνία για τις σχέσεις που αφορούν τη θαλάσσια αλιεία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Αργεντινής (στο εξής: συμφωνία για την αλιεία) εγκρίθηκε για λογαριασμό της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3447/93 του Συμβουλίου, της 28ης Σεπτεμβρίου 1993 (ΕΕ L 318, σ. 1).

3 Το άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2, της συμφωνίας για την αλιεία ορίζει τα εξής:

«1. Τα μέρη δημιουργούν τις κατάλληλες προϋποθέσεις για τη σύσταση στην Αργεντινή επιχειρήσεων με κεφάλαιο προέλευσης ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών της Κοινότητας και για την ίδρυση μικτών εταιριών και προσωρινών ενώσεων επιχειρήσεων στον τομέα της αλιείας μεταξύ εφοπλιστών της Αργεντινής και της Κοινότητας με σκοπό την από κοινού εκμετάλλευση και, κατά περίπτωση, μεταποίηση των αλιευτικών πόρων της Αργεντινής, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο πρωτόκολλο I και στα παραρτήματα I και II.

2. Η Αργεντινή χορηγεί στις επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρόσβαση στις δυνατότητες αλιείας που καθορίζονται στο πρωτόκολλο I, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραρτημάτων I έως IV.»

4 Το άρθρο 2, στοιχείο ε΄, της συμφωνίας για την αλιεία ορίζει τη «μικτή εταιρία» ως «μια εταιρία ιδιωτικού δικαίου, που έχει συσταθεί από έναν ή περισσότερους κοινοτικούς εφοπλιστές και ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα της Αργεντινής, τα οποία συνδέονται με σύμβαση μικτής εταιρίας, με σκοπό την εκμετάλλευση και, κατά περίπτωση, τη μεταποίηση των αλιευτικών πόρων της Αργεντινής και τον κατά προτεραιότητα εφοδιασμό της αγοράς της Κοινότητας».

5 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 3, της συμφωνίας αυτής, η σύσταση μικτής εταιρίας συνεπάγεται, καταρχήν, τη μεταβίβαση κοινοτικού πλοίου. Κατά συνέπεια, το πλοίο αυτό διαγράφεται από τα κοινοτικά νηολόγια.

6 Το άρθρο 6 της συμφωνίας για την αλιεία ορίζει τα εξής:

«Τα μέρη επιλέγουν τα σχέδια για τη σύσταση προσωρινών ενώσεων επιχειρήσεων και μικτών εταιριών που αναφέρονται στο άρθρο 5, στις οποίες επιτρέπεται να αλιεύουν τις ποσότητες που αναφέρονται στο πρωτόκολλο Ι. Η επιλογή των σχεδίων αυτών πραγματοποιείται σύμφωνα με τον τρόπο και τα κριτήρια που καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙΙ.»

7 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της εν λόγω συμφωνίας ορίζει τα εξής:

«Με σκοπό την ενθάρρυνση της εγκατάστασης των επιχειρήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 5, τα σχέδια που επιλέγουν τα μέρη σύμφωνα με το άρθρο 6 είναι επιλέξιμα για οικονομική συνδρομή σύμφωνα με τις διατάξεις του πρωτοκόλλου Ι.»

8 Το σημείο 2 του παραρτήματος ΙΙΙ της συμφωνίας για την αλιεία προβλέπει ότι τα σχέδια για τη σύσταση μικτών επιχειρήσεων υποβάλλονται στην Επιτροπή από τα κράτη μέλη «σύμφωνα με τους σχετικούς κοινοτικούς κανόνες».

9 Σύμφωνα με το σημείο 3 του παραρτήματος αυτού, η Κοινότητα υποβάλλει στη μικτή επιτροπή τον κατάλογο των επιλέξιμων σχεδίων για οικονομική συνδρομή. Η διάταξη αυτή ορίζει τα εξής:

«Η μικτή επιτροπή αξιολογεί τα σχέδια βάσει κυρίως των ακόλουθων κριτηρίων:

α) τεχνολογία κατάλληλη για τις προτεινόμενες αλιευτικές δράσεις,

β) αλιευόμενα είδη και ζώνες αλιείας,

γ) βαθμός εκσυγχρονισμού των αλιευτικών πλοίων,

δ) συνολικό κόστος της επένδυσης που αφορά το σχέδιο,

ε) κόστος της επένδυσης για τις εγκαταστάσεις στην ξηρά,

στ) αλιευτική εμπειρία του κοινοτικού και κατά περίπτωση [του] Αργεντινού εφοπλιστή.»

10 Σύμφωνα με τα σημεία 4 και 5 του παραρτήματος ΙΙΙ της συμφωνίας για την αλιεία, τα σχέδια εγκρίνονται, κατόπιν εισηγήσεως της μικτής επιτροπής, από «την αρμόδια αρχή της Αργεντινής και από την Κοινότητα».

11 Το πρωτόκολλο Ι της συμφωνίας αυτής επιγράφεται: «Δυνατότητες αλιείας και χρηματοδοτική συνδρομή [...]». Το άρθρο 1 καθορίζει τα ετήσια μέγιστα όρια των αλιευμάτων για τα πλεονασματικά είδη (μακρόουρος Παταγωνίας, καλαμάρια Illex, μπακαλιάρος Αργεντινής ή/και μακρόουρος) και τα μη πλεονασματικά είδη (μερλούκιος Αργεντινής) που αφορά η συμφωνία αυτή.

12 Οι μικτές εταιρίες μπορούν να αλιεύουν τα μνημονευόμενα πλεονασματικά και μη πλεονασματικά είδη εντός των ορίων που καθορίζει το πρωτόκολλο Ι (άρθρο 6 της συμφωνίας για την αλιεία) και λαμβάνουν οικονομική συνδρομή σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω πρωτοκόλλου (άρθρο 7 της συμφωνίας).

13 Προς τούτο, το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου αυτού ορίζει τα εξής:

«1. [...] η Κοινότητα χορηγεί οικονομική ενίσχυση για τη σύσταση των μικτών εταιριών [...].

Αυτή η οικονομική ενίσχυση [...] προορίζεται για τον κοινοτικό εφοπλιστή και αποσκοπεί να καλύψει μέρος της οικονομικής του συμμετοχής για τη σύσταση μικτής εταιρίας [...] ή/και για τη διαγραφή των αντίστοιχων πλοίων από το κοινοτικό νηολόγιο.

2. Για να ενθαρρυνθεί η σύσταση και η ανάπτυξη μικτών εταιριών, η Κοινότητα χορηγεί στη μικτή εταιρία που είναι εγκατεστημένη στην Αργεντινή οικονομική συνδρομή ίση με το 15 % του ποσού που καταβλήθηκε στον κοινοτικό εφοπλιστή [...].

[...]

4. Οι διατάξεις σχετικά με τη διαδικασία της αίτησης και με τον τρόπο καταβολής της κοινοτικής ενίσχυσης στον κοινοτικό εφοπλιστή, που προβλέπονται στην παράγραφο 1, πρέπει να είναι εναρμονισμένες με τις σχετικές διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας [...].

[...]»

Η κοινοτική νομοθεσία που διέπει τις μικτές εταιρίες στον τομέα της αλιείας

14 Στις 18 Δεκεμβρίου 1986 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 4028/86, σχετικά με κοινοτικές δράσεις για τη βελτίωση και την προσαρμογή των διαρθρώσεων του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας (ΕΕ L 376, σ. 7). Ο κανονισμός αυτός, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3944/90 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1990 (ΕΕ L 380, σ. 1), με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2794/92 του Συμβουλίου, της 21ης Σεπτεμβρίου 1992 (ΕΕ L 282, σ. 3), και με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3946/92 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1992 (ΕΕ L 401, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 4028/86), προβλέπει, στα άρθρα 21α έως 21δ, τη δυνατότητα της Επιτροπής να χορηγεί στα σχέδια των μικτών εταιριών αλιείας διάφορα είδη χρηματοδοτικής συνδρομής, της οποίας το ύψος ποικίλλει ανάλογα με το εκτόπισμα και την ηλικία των οικείων σκαφών, εφόσον τα σχέδια αυτά πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζει ο κανονισμός αυτός.

15 Η «μικτή εταιρία» ορίζεται, στο άρθρο 21α του κανονισμού 4028/86, ως εταιρία ιδιωτικού δικαίου «που περιλαμβάνει έναν ή περισσοτέρους κοινοτικούς εφοπλιστές και έναν ή περισσοτέρους εταίρους τρίτης χώρας [...], με σκοπό την εκμετάλλευση και, ενδεχομένως, την αξιοποίηση των αλιευτικών πόρων των υδάτων που βρίσκονται στην κυριαρχία και/ή τη δικαιοδοσία των εν λόγω τρίτων χωρών, και τον κατά προτεραιότητα εφοδιασμό της αγοράς της Κοινότητας». Η Επιτροπή χορηγεί στα σχέδια των μικτών εταιριών χρηματοδοτική συνδρομή «που προορίζεται να καλύψει τη χρηματοπιστωτική συμμετοχή του ή των κοινοτικών εταίρων που αντιστοιχεί στο κεφάλαιο που επενδύεται στη μικτή εταιρία» (άρθρο 21γ, παράγραφος 1).

16 Το άρθρο 44 του κανονισμού 4028/86, που είχε εφαρμογή μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1993, ορίζει τα εξής:

«Καθ' όλη τη διάρκεια της κοινοτικής παρέμβασης, η αρχή ή ο οργανισμός που ορίζεται για τον σκοπό αυτόν από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος διαβιβάζει στην Επιτροπή, μετά από αίτησή της, όλα τα δικαιολογητικά και όλα τα έγγραφα που αποδεικνύουν την εκπλήρωση των οικονομικών ή άλλων προϋποθέσεων που επιβάλλονται για κάθε σχέδιο. Η Επιτροπή δύναται να αποφασίσει την αναστολή, τη μείωση ή την κατάργηση της συνδρομής σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 47:

— εάν το σχέδιο δεν εκτελείται σύμφωνα με τις προβλέψεις ή

— εάν δεν πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις που επιβλήθηκαν

[...]»

17 Με την έκδοση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2080/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά το χρηματοδοτικό μέσο προσανατολισμού της αλιείας (ΕΕ L 193, σ. 1), και του κανονισμού (ΕΚ) 3699/93 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1993, περί καθορισμού των κριτηρίων και όρων των κοινοτικών παρεμβάσεων διαρθρωτικού χαρακτήρα στον τομέα της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και της μεταποίησης και εμπορίας των προϊόντων τους (ΕΕ L 346, σ. 1), η διαχείριση και η χρηματοδότηση των μικτών εταιριών εντάχθηκαν στο χρηματοδοτικό μέσο προσανατολισμού της αλιείας (ΧΜΠΑ). Τα κράτη μέλη είναι στο εξής υπεύθυνα για την επιλογή των σχεδίων μικτών εταιριών που θα χρηματοδοτηθούν. Είναι επίσης επιφορτισμένα με τη διαχείριση και τον έλεγχο των σχεδίων.

18 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 2080/93, ο κανονισμός 4028/86 καταργήθηκε από την 1η Ιανουαρίου 1994. Εντούτοις, ο τελευταίος αυτός κανονισμός και οι διατάξεις εφαρμογής του εξακολούθησαν να ισχύουν για τις αιτήσεις χρηματοδοτικής συνδρομής που είχαν υποβληθεί πριν από την ημερομηνία αυτή.

19 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2082/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993 (ΕΕ L 193, σ. 20, στο εξής: κανονισμός 4253/88), ορίζει ότι, κατά την υλοποίηση των στόχων του άρθρου 1 του κανονισμού 2052/88, η Επιτροπή εξασφαλίζει, στα πλαίσια της σχέσης συνεργασίας, τον συντονισμό και τη συνοχή μεταξύ της συνδρομής των ταμείων και της παρέμβασης μέσω των πόρων του κοινοτικού προϋπολογισμού που διατίθενται στις λοιπές διαρθρωτικές δράσεις. Κατά το άρθρο 24 του κανονισμού 4253/88, η Επιτροπή, κατόπιν εξετάσεως της περιπτώσεως στην οποία «η υλοποίηση δράσης ή μέτρου δεν φαίνεται να δικαιολογεί ούτε τμήμα ούτε το σύνολο της χρηματοδοτικής συνδρομής που έχει χορηγηθεί» (παράγραφος 1), «μπορεί να μειώσει ή αναστείλει τη συνδρομή για την εν λόγω δράση ή [το] σχετικό μέτρο αν από την εξέταση επιβεβαιωθεί ότι υπάρχει παρατυπία ή σημαντική αλλαγή της φύσης ή των συνθηκών υλοποίησης της δράσης ή του μέτρου, για την οποία δεν ζητήθηκε η έγκριση της Επιτροπής» (παράγραφος 2).

20 Με το άρθρο 54 του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία (ΕΕ L 161, σ. 1), καταργήθηκε ο κανονισμός 4253/88 από την 1η Ιανουαρίου 2000. Εντούτοις, η κατάργηση πραγματοποιείται «με την επιφύλαξη του άρθρου 52, παράγραφος 1». Κατά την παράγραφο αυτή, ο κανονισμός 1260/99 «δεν θίγει τη συνέχιση ούτε την τροποποίηση, συμπεριλαμβανομένης της ολικής ή μερικής κατάργησης, παρέμβασης που έχει εγκριθεί [...] από την Επιτροπή βάσει [του] κανονισμού 4253/88 [...]».

Πραγματικό πλαίσιο

21 Το ιστορικό της διαφοράς που εκδικάστηκε από το Πρωτοδικείο εκτίθεται στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ως εξής:

«18 Στα πλαίσια της συμφωνίας για την αλιεία, η ισπανική εταιρία [SAEV] υπέβαλε σχέδιο για την ίδρυση μικτής εταιρίας με την επωνυμία Vieira Argentina, SA (στο εξής: VASA), αποτελούμενη από τη SAEV και έναν εφοπλιστή της Αργεντινής. Το σχέδιο προέβλεπε την αλιεία του είδους μαύρος μπακαλιάρος. Το κοινοτικό σκάφος *Ibsa Cuarto*, το οποίο έλαβε μεταγενέστερα το όνομα *Vieirasa XII*, επρόκειτο να χρησιμοποιηθεί για το σχέδιο αυτό.

19 Με έγγραφο της 13ης Οκτωβρίου 1994, η Επιτροπή πληροφόρησε τη SAEV ότι το σχέδιο δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη εφόσον το συγκεκριμένο είδος δεν περιλαμβανόταν μεταξύ των ειδών που καλύπτει η συμφωνία για την αλιεία.

20 Οι ισπανικές αρχές διεβίβασαν τότε στην Επιτροπή, με έγγραφο της 20ής Οκτωβρίου 1994, τα έγγραφα που πιστοποιούν την αλλαγή του προγράμματος

αλιευμάτων που τους είχε κοινοποιήσει η ενάγουσα. Στο πρόγραμμα αυτό γινόταν μνεία της αλιείας εντός της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης (ΑΟΖ) της Αργεντινής των πλεονασματικών ειδών που αφορά το πρωτόκολλο Ι της συμφωνίας για την αλιεία: μακρόουρος Παταγωνίας, μακρόουρος και μπακαλιάρος Αργεντινής.

21 Με έγγραφο της 8ης Δεκεμβρίου 1994, η Επιτροπή ενημέρωσε τη SAEV ότι η μικτή επιτροπή της 5ης και της 6ης Δεκεμβρίου 1994 δεν κατάρτισε θετική εισήγηση υπέρ του σχεδίου, δεδομένου ότι "ο εταίρος της Αργεντινής επιμένει στη διατήρηση του μαύρου μπακαλιάρου (είδος το οποίο δεν προβλέπεται στα πλαίσια της συμφωνίας για την αλιεία) στο πρόγραμμα αλιευμάτων του σχεδίου που υποβλήθηκε στις αρχές της Αργεντινής".

22 Με [τηλεομοιοτυπία] της 12ης Δεκεμβρίου 1994, η SAEV γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι ο εταίρος της Αργεντινής είχε "παραιτηθεί από την αλιεία του μαύρου μπακαλιάρου, με έγγραφο που διαβίβασε στη γενική διεύθυνση αλιείας και γεωργίας της Αργεντινής, στις 24 Νοεμβρίου 1994".

23 Οι αρχές της Αργεντινής ενέκριναν το σχέδιο με την απόφαση 14/95, της 14ης Ιουλίου 1995, χορηγώντας άδεια αλιείας στο σκάφος Vieirasa XII για τα πλεονασματικά είδη, δυνάμει της οποίας το σκάφος μπορούσε να αλιεύει 1 204 τόνους μακρόουρου, 1 204 τόνους μπακαλιάρου Αργεντινής, 301 τόνους μακρόουρου Παταγωνίας και 301 τόνους άλλων ειδών.

24 Με έγγραφο της 18ης Ιουλίου 1995, η μικτή εταιρία VASA ζήτησε από τις αρχές της Αργεντινής να επισυνάψουν στην άδεια αλιείας που χορηγήθηκε βάσει της συμφωνίας για την αλιεία πρόσθετη άδεια για την αλίευση του μαύρου μπακαλιάρου.

25 Με απόφαση της 25ης Ιουλίου 1995 (στο εξής: απόφαση περί χορηγήσεως συνδρομής [...]), η Επιτροπή ενέκρινε τη χορήγηση χρηματοδοτικής συνδρομής στο σχέδιο που υπέβαλε η SAEV (σχέδιο ARG/ESP/SM/26-94) "σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται από τις διατάξεις της συμφωνίας [για την αλιεία] [...], από την εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία και από τις διατάξεις των παραρτημάτων" (άρθρο 1).

26 Το παράρτημα I της αποφάσεως περί χορηγήσεως συνδρομής της 25ης Ιουλίου 1995 καθορίζει τη χρηματοδοτική συνδρομή που χορηγείται στη SAEV, δηλαδή 1 881 936 ECU. Το παράρτημα αυτό ορίζει επίσης το ποσό της συνδρομής που χορηγείται στη μικτή εταιρία VASA, η οποία λαμβάνει ενίσχυση ίση προς το 15 % του ποσού που χορηγείται στη SAEV, δηλαδή 282 290,4 ECU. Η συνολική ενίσχυση για το σχέδιο ανέρχεται, επομένως, σε 2 164 226,4 ECU.

27 Το παράρτημα I της αποφάσεως περί χορηγήσεως συνδρομής της 25ης Ιουλίου 1995 προβλέπει ακόμη τα εξής:

"Καμία τροποποίηση δεν μπορεί να επέλθει στα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο παρόν παράρτημα χωρίς προηγούμενη άδεια των αρχών της Αργεντινής και της Επιτροπής."

28 Με απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 1995, οι αρχές της Αργεντινής χορήγησαν στο σκάφος *Vieirasa XII* οριστική άδεια αλιείας, περιορίζοντας τις ποσότητες των πλεονασματικών ειδών σε 750 τόνους μακρόουρου, 230 τόνους μπακαλιάρου Αργεντινής, 230 τόνους μακρόουρου Παταγωνίας και ενσωματώνοντας νέα άδεια αλιείας 1 800 τόνων μαύρου μπακαλιάρου.

29 Στις 27 Ιουνίου 1996, η Επιτροπή προέβη στην καταβολή της πρώτης δόσεως (80 %) της συνδρομής.

30 Το σκάφος *Vieirasa XII* εγκατέλειψε οριστικά τα ύδατα της Αργεντινής στις 5 Ιουλίου 1996, προκειμένου να αλιεύσει στα διεθνή ύδατα.

31 Η SAEV υπέβαλε αίτηση πληρωμής του υπολοίπου της συνδρομής στις 25 Φεβρουαρίου 1997.

32 Με έγγραφο της 21ης Απριλίου 1998, η Επιτροπή ενημέρωσε τη SAEV ότι ήταν δυνατόν να κινηθεί η διαδικασία μειώσεως της κοινοτικής συνδρομής, ελλείψει ικανοποιητικής απαντήσεως εκ μέρους της. Στο έγγραφο αυτό η Επιτροπή θεωρούσε ότι η έξοδος του σκάφους από τα ύδατα της Αργεντινής στις 5 Ιουλίου 1996 συνιστούσε παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 1, της συμφωνίας για την αλιεία και του άρθρου 3, παράγραφος 1, του πρωτοκόλλου Ι της συμφωνίας αυτής, εφόσον οι μικτές εταιρίες ιδρύονται με σκοπό την εκμετάλλευση και, κατά περίπτωση, τη μεταποίηση των αλιευτικών πόρων της Αργεντινής.

33 Στις 19 Μαΐου 1998, η SAEV υπέβαλε τις παρατηρήσεις της. Στο έγγραφο αυτό εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι δεν παραβιάστηκαν οι όροι της χορηγήσεως της ενισχύσεως.

34 Με έγγραφο της 9ης Ιουνίου 1999, η Επιτροπή πληροφόρησε τη SAEV ότι θεωρούσε ότι "οι διευκρινίσεις που υπέβαλε με το έγγραφο της 19ης Μαΐου 1998 δεν έδιναν τη δυνατότητα να συναχθεί το συμπέρασμα ότι τηρήθηκε η σχετική κοινοτική νομοθεσία, αλλά επιβεβαιώνουν ότι το σκάφος εγκατέλειψε τα ύδατα της Αργεντινής στις 5 Ιουλίου 1996". Για τον λόγο αυτόν, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι "αποφάσισε να μειώσει την ενίσχυση που χορηγήθηκε στο σχέδιο αυτό". Το έγγραφο εκθέτει τη μέθοδο υπολογισμού της μειώσεως και καταλήγει ότι θα πρέπει να επιστραφούν 355 477 ευρώ. Αν η SAEV δεν συμφωνεί με την προτεινόμενη λύση, η Επιτροπή αναφέρει ότι θα υποχρεωθεί να "συνεχίσει την εκκρεμή διαδικασία μειώσεως και αναζητήσεως".

35 Το έγγραφο αυτό ακολούθησε ανταλλαγή εγγράφων μεταξύ της SAEV (έγγραφα της 16ης Ιουλίου 1999, της 21ης Δεκεμβρίου 1999 και της 5ης Απριλίου 2000) και των υπηρεσιών της Επιτροπής (έγγραφα της 23ης Σεπτεμβρίου 1999 και της 28ης Φεβρουαρίου 2000). Πραγματοποιήθηκαν επίσης συναντήσεις μεταξύ των εκπροσώπων της SAEV και των υπηρεσιών της Επιτροπής.

36 Με έγγραφο της 14ης Σεπτεμβρίου 2000, η Επιτροπή πληροφόρησε τη SAEV ότι βάσει νέου υπολογισμού θεωρεί ότι θα πρέπει να της επιστραφούν 419 446 ευρώ.

37 Η SAEV, η οποία θεωρούσε ότι παρανόμως η Επιτροπή δεν της κατέβαλε το υπόλοιπο της κοινοτικής συνδρομής, όχλησε την Επιτροπή με έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2000.

38 Με έγγραφο της 16ης Οκτωβρίου 2000, η Επιτροπή πληροφόρησε τη SAEV ότι εκκρεμούσε η διαδικασία μειώσεως της συνδρομής που χορηγήθηκε στον κοινοτικό εφοπλιστή και ότι επρόκειτο να ληφθεί σχετική απόφαση κατόπιν διαβουλεύσεως με τη μόνιμη επιτροπή των αλιευτικών δομών.

39 Με [την προσβαλλόμενη] απόφαση [...], που απηύθυνε στο Βασίλειο της Ισπανίας και στη SAEV, η Επιτροπή μείωσε τη χρηματοδοτική συνδρομή που είχε χορηγηθεί στην εταιρία αυτή. Το άρθρο 2 της αποφάσεως υποχρεώνει τη SAEV να επιστρέψει το ποσό των 419 446 ευρώ. Η απόφαση αυτή δεν ρυθμίζει το θέμα της ενδεχόμενης μειώσεως της συνδρομής που χορηγήθηκε στη μικτή εταιρία VASA.

40 Οι αιτιολογικές σκέψεις της [προσβαλλόμενης] αποφάσεως ορίζουν τα εξής:

"2. Δυνάμει του άρθρου 1 της [...] αποφάσεως [περί χορηγήσεως συνδρομής της 25ης Ιουλίου 1995], η συνδρομή χορηγήθηκε σύμφωνα με τους όρους που καθορίζουν οι διατάξεις της συμφωνίας [για την αλιεία] [...], η εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία και οι διατάξεις των παραρτημάτων.

3. Η συμφωνία για την αλιεία και ειδικότερα το άρθρο 5, παράγραφος 1, αυτής ορίζει ότι η ίδρυση μικτών εταιριών στην Αργεντινή αποσκοπεί στην εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων της Αργεντινής σύμφωνα με τους όρους που καθορίζει το πρωτόκολλο Ι και τα παραρτήματα Ι και ΙΙ· δυνάμει του άρθρου 6, οι μικτές εταιρίες μπορούν να αλιεύουν τις ποσότητες που αναφέρονται στο πρωτόκολλο Ι.

4. Στο σημείο 3.2.1 του μέρους Β του εντύπου της αιτήσεως κοινοτικής συνδρομής που συμπλήρωσε και υπέγραψε η [SAEV], αναφέρεται ρητώς ότι η Επιτροπή χορηγεί χρηματοδοτική συνδρομή μόνο στα σχέδια που αποσκοπούν στην εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων εντός των υδάτων που τελούν υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της εν λόγω τρίτης χώρας.

5. [...]

6. Κατά συνέπεια, η χορήγηση της κοινοτικής συνδρομής για τη δημιουργία της επίμαχης μικτής εταιρίας ίσχυε αποκλειστικά για τις πραγματοποιούμενες από το αλιευτικό σκάφος *Ibsa Cuarto* αλιεύσεις των ειδών που παρατίθενται στα παραρτήματα της αποφάσεως [περί χορηγήσεως ενισχύσεως της 25ης Ιουλίου 1995], δηλαδή του μακρόουρου, του μακρόουρου Παταγωνίας και του μπακαλιάρου Αργεντινής, και τα οποία βρίσκονται στα ύδατα της Αργεντινής.

7. Από τις 5 Ιουλίου 1996 το σκάφος *Ibsa Cuarto* διέκοψε τις αλιευτικές του δραστηριότητες εντός της [AOZ] της Αργεντινής και άρχισε εκ νέου να δραστηριοποιείται στα διεθνή ύδατα αλιεύοντας μαύρο μπακαλιάρο, χωρίς να έχει προηγουμένως ενημερώσει την Επιτροπή και χωρίς να έχει λάβει την άδειά της."

41 Αφού υπενθύμισε ότι έλαβε γνώση της καταστάσεως αυτής στις 2 Ιουλίου 1997, η Επιτροπή καταλήγει με το σημείο 9 της [προσβαλλόμενης] αποφάσεως [...] ότι η SAEV δεν τήρησε τους όρους χορηγήσεως της χρηματοδοτικής συνδρομής. Προβαίνει, στη συνέχεια, στον υπολογισμό της μειώσεως της εν λόγω συνδρομής στα σημεία 10 έως 13 της αποφάσεως αυτής. Διαπιστώνει, καταρχάς, ότι η SAEV δικαιούται, κατ' εφαρμογή της κλίμακας που καθιερώνει ο κανονισμός 3699/93, ενισχύσεως ύψους 688 187 ευρώ λόγω της οριστικής μεταβιβάσεως του σκάφους *Vieirasa XII* στη μικτή εταιρία. Το υπόλοιπο της ενισχύσεως που της χορηγήθηκε με την απόφαση περί χορηγήσεως συνδρομής της 25ης Ιουλίου 1995 ανέρχεται, κατά συνέπεια, σε 1 193 749 ευρώ (1 881 936 - 688 187). Εφόσον το σκάφος Vieirasa XII δραστηριοποιήθηκε επί δώδεκα μόνο μήνες (στους 36 μήνες που προβλέπονταν) εντός των υδάτων της Αργεντινής, η Επιτροπή καταλήγει ότι η SAEV δικαιούται μόνον του ενός τρίτου του 1 193 749 ευρώ που προβλέφθηκαν, δηλαδή 397 916 ευρώ. Επομένως, το συνολικό ύψος της μειωμένης κατά τον τρόπο αυτό συνδρομής ανέρχεται, κατά την Επιτροπή, σε 1 086 103 ευρώ (397 916 + 688 187). Η SAEV, η οποία είχε ήδη λάβει το 80 % της συνδρομής (1 505 549 ευρώ), υποχρεούται, επομένως, να επιστρέψει στην Επιτροπή 419 446 ευρώ.»

Η διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Ιουνίου 2001, η SAEV άσκησε προσφυγή με αντικείμενο την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως της Επιτροπής.

23 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή και καταδίκασε την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Αιτήματα των διαδίκων της αναιρετικής διαδικασίας

24 Η SAEV ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα αίτηση αναιρέσεως παραδεκτή,

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε τόσο ενώπιον του Δικαστηρίου όσο και ενώπιον του Πρωτοδικείου.

25 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως κατά το δεύτερο σκέλος του, καθώς και τον τρίτο και τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως ως προδήλως απαράδεκτους,

— να απορρίψει ως αβάσιμη την αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της ή, ενδεχομένως, κατά το μέρος κατά το οποίο θα κριθεί παραδεκτή,

— να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αναιρέσεως

26 Η SAEV προβάλλει έξι λόγους αναιρέσεως, οι οποίοι αφορούν παραβιάσεις του κοινοτικού δικαίου:

— παραβίαση της συμφωνίας για την αλιεία ως προς τη νομική βάση της προσβαλλόμενης απόφασης της Επιτροπής,

— παραβίαση της συμφωνίας για την αλιεία ως προς τον ρόλο της μικτής επιτροπής και των αρχών της Αργεντινής,

— παραβίαση της συμφωνίας για την αλιεία ως προς την εφαρμογή του άρθρου 44 του κανονισμού 4028/86 κατά τη διαδικασία της μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής,

— παραβίαση της συμφωνίας για την αλιεία ως προς την εφαρμογή του κανονισμού 3699/93 για τον υπολογισμό του ύψους της μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής,

— παραβίαση της συμφωνίας για την αλιεία ως προς την ανωτέρα βία,

— παραβίαση της συμφωνίας για την αλιεία ως προς την ανάγκη ύπαρξης άδειας της Επιτροπής για την απομάκρυνση από την αλιευτική ζώνη της Αργεντινής.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

27 Η SAEV βάλλει κατά της εκτιμήσεως του Πρωτοδικείου που διατυπώνεται στη σκέψη 94 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ότι, «εφόσον η χορήγηση των συνδρομών ορθώς στηρίχθηκε, μεταξύ άλλων, στον κανονισμό 4253/88, η Επιτροπή είχε καθ' ύλη αρμοδιότητα να στηρίξει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις και στον κανονισμό αυτόν, και, πρωτίστως, στο άρθρο 24 αυτού».

28 Στο σημείο αυτό η SAEV ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο, δεχόμενο ότι η απόφαση για τη χορήγηση της συνδρομής στηρίζεται στον κανονισμό 4253/88, αφού το άρθρο 1 της απόφασης αυτής παραπέμπει στην «εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία», υπέπεσε σε νομική πλάνη.

29 Κατά τη SAEV, η συμφωνία για την αλιεία δεν περιλαμβάνει καμία ειδική διάταξη σχετικά με τη δυνατότητα μείωσης ή κατάργησης χρηματοδοτικής συνδρομής. Στις ίδιες τις αιτιολογικές σκέψεις της απόφασης για τη χορήγηση της συνδρομής γίνεται μνεία μόνο του κανονισμού 3447/93, ενώ δεν αναφέρεται καμία άλλη διάταξη του κοινοτικού δικαίου. Συνεπώς η συμφωνία για την αλιεία αποτελεί καταρχήν τη μόνη νομική βάση της εν λόγω απόφασης.

30 Η Επιτροπή εκτιμά ότι η επιχειρηματολογία αυτή είναι απαράδεκτη, διότι συμπίπτει ουσιαστικά με την επιχειρηματολογία που προβλήθηκε πρωτοδίκως.

31 Επί της ουσίας η Επιτροπή υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι, όπως δέχτηκε το Πρωτοδικείο, η παραπομπή στην εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία πρέπει να ερμηνευθεί ειδικότερα ως παραπομπή στον κανονισμό 4253/88. Ο κανονισμός αυτός έχει εφαρμογή, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, στις διάφορες παρεμβάσεις μέσω των πόρων του κοινοτικού προϋπολογισμού που διατίθενται στις λοιπές διαρθρωτικές δράσεις. Οι χρηματοδοτικές συνδρομές όμως που χορηγούνται για τη σύσταση μικτών εταιριών στο πλαίσιο της συμφωνίας για την αλιεία εξυπηρετούν διαρθρωτικούς σκοπούς.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

— Επί του παραδεκτού του λόγου αναιρέσεως

32 Επισημαίνεται ότι, εφόσον ο αναιρεσείων αμφισβητεί την ερμηνεία ή την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου στην οποία προέβη το Πρωτοδικείο, τα νομικά ζητήματα που εξετάστηκαν πρωτοδίκως μπορούν να αποτελέσουν εκ νέου αντικείμενο συζητήσεως κατά την αναιρετική διαδικασία. Πράγματι, αν ο αναιρεσείων δεν μπορούσε να στηρίξει, κατά τον τρόπο αυτό, την αίτηση αναιρέσεως σε λόγους και επιχειρήματα που προέβαλε ήδη ενώπιον του Πρωτοδικείου, η διαδικασία της αναιρέσεως δεν θα είχε εν μέρει νόημα (βλ. διάταξη της 11ης Νοεμβρίου 2003, C-488/01 P, Martinez κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 2003, σ. I-13355, σκέψη 39 και παρατιθέμενη εκεί νομολογία).

33 Εντούτοις, από τα άρθρα 225 ΕΚ, 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου και 112, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να προσδιορίζει επακριβώς τα επικρινόμενα σημεία της αποφάσεως της οποίας ζητείται η αναίρεση, καθώς και τα νομικά επιχειρήματα που στηρίζουν κατά τρόπο συγκεκριμένο το αίτημα αυτό (βλ. προπαρατεθείσα διάταξη Martinez κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 40 και παρατιθέμενη εκεί νομολογία).

34 Εν προκειμένω με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως επικρίνεται η θέση που έλαβε το Πρωτοδικείο επί νομικού ζητήματος που είχε υποβληθεί στην κρίση του, δηλαδή επί της ερμηνείας των διατάξεων αφενός της συμφωνίας για την αλιεία και αφετέρου της απόφασης για τη χορήγηση της συνδρομής. Η SAEV επομένως έχει προσδιορίσει το νομικό σφάλμα που καταλογίζει στο Πρωτοδικείο και επικρίνει την ερμηνεία στην οποία στηρίχθηκε το Πρωτοδικείο.

35 Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι επομένως παραδεκτός.

— Επί του βασίμου του λόγου αυτού

36 Το άρθρο 3, παράγραφος 4, του πρωτοκόλλου Ι της συμφωνίας για την αλιεία ορίζει ότι οι διατάξεις σχετικά με τον τρόπο καταβολής της κοινοτικής ενίσχυσης στον κοινοτικό εφοπλιστή, που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, πρέπει να είναι εναρμονισμένες με τις σχετικές διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας.

37 Έτσι, το άρθρο 1, παράγραφος 1, της απόφασης για τη χορήγηση της συνδρομής ορίζει ότι η συνδρομή χορηγείται σύμφωνα με τους όρους που καθορίζει, μεταξύ άλλων, η εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία.

38 Η δεύτερη αιτιολογική σκέψη της απόφασης αυτής παραπέμπει στους στόχους της κοινοτικής διαρθρωτικής πολιτικής στον τομέα της αλιείας. Το γεγονός ότι το άρθρο 1 της απόφασης αυτής παραπέμπει στην εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία έχει επομένως την έννοια της παραπομπής στη νομοθεσία που διέπει τις διαρθρωτικές δράσεις.

39 Το άρθρο 24 του τροποποιηθέντος κανονισμού 4253/88, που επιγράφεται: «Μείωση, αναστολή και ακύρωση της συνδρομής», ρυθμίζει, μεταξύ άλλων, τις χρηματοδοτικές συνδρομές που εξυπηρετούν διαρθρωτικούς σκοπούς. Όπως συνάγεται από τον τίτλο του κανονισμού αυτού και από το άρθρο 3, παράγραφος 1, στο εν λόγω άρθρο 24 εμπίπτουν όχι μόνο οι συνδρομές που χρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά ταμεία, αλλά και αυτές που χρηματοδοτούνται μέσω των πόρων του κοινοτικού προϋπολογισμού που διατίθενται στις λοιπές διαρθρωτικές δράσεις, όπως είναι οι επίμαχες εν προκειμένω.

40 Επομένως, καλώς το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε, με τη σκέψη 92 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η αναφορά στην «εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία» πρέπει να νοηθεί, πρωτίστως, ως παραπομπή στον κανονισμό 4253/88.

41 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

42 Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως υποδιαιρείται σε δύο σκέλη.

43 Με το πρώτο σκέλος η SAEV ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο, δεχόμενο ότι η Επιτροπή δεν είχε την υποχρέωση να διαβουλευθεί με τη μικτή επιτροπή, παραβίασε το κοινοτικό δίκαιο και τη συμφωνία για την αλιεία. Η SAEV βάλλει κατά της εκτιμήσεως του Πρωτοδικείου (σκέψεις 104 και 106 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης) ότι «η συμφωνία για την αλιεία υποδιαιρείται σε δύο συνιστώσες: τη διεθνή συνιστώσα, δηλαδή τη συνεργασία μεταξύ της Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Αργεντινής, και την κοινοτική συνιστώσα, η οποία περιλαμβάνει,

κυρίως, τη χρηματοδότηση που χορηγεί η Επιτροπή στους κοινοτικούς εφοπλιστές για τη σύσταση μικτών εταιριών στο πλαίσιο της συμφωνίας για την αλιεία» και ότι «η χορήγηση της χρηματοοικονομικής συνδρομής στους κοινοτικούς εφοπλιστές για τα σχέδια που επελέγησαν αποτελεί μονομερή πράξη της Κοινότητας και εμπίπτει, κατά συνέπεια, στην κοινοτική συνιστώσα της συμφωνίας για την αλιεία». Συναφώς η SAEV παραπέμπει σε μια άλλη συμφωνία που έχει συνάψει η Κοινότητα στον τομέα της αλιείας και η οποία προβλέπει, αντίθετα από ό,τι η επίμαχη εν προκειμένω συμφωνία, πολύ πιο περιορισμένες αρμοδιότητες για τη μικτή επιτροπή. Η SAEV καταλήγει ότι δεν μπορεί να μη γίνει δεκτό ότι η επιτροπή αυτή πρέπει να μετέχει, ως συμβουλευτικό τουλάχιστον όργανο, στη διαδικασία.

44 Η Επιτροπή αντιτάσσει στα παραπάνω κυρίως ότι ούτε η συμφωνία για την αλιεία ούτε ο κανονισμός 3447/93 ούτε η εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία περιέχουν καμία διάταξη που να καθιστά υποχρεωτική τη διαβούλευση με τη μικτή επιτροπή, όσον αφορά τη μείωση ή την κατάργηση των χρηματοδοτικών συνδρομών που χορηγεί η Κοινότητα.

45 Με το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο, δεχόμενο ότι η Επιτροπή δεν είχε την υποχρέωση να διαβουλευθεί με την αρμόδια αργεντινή αρχή πριν μειώσει τη χρηματοδοτική συνδρομή, παραβίασε το κοινοτικό δίκαιο και τη συμφωνία για την αλιεία. Η αναιρεσείουσα τονίζει ότι με την υποσημείωση στη σελίδα 1 του παραρτήματος Ι της απόφασης για τη χορήγηση της συνδρομής επισημαίνεται ότι «καμία τροποποίηση δεν μπορεί να επέλθει στα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο παρόν παράρτημα χωρίς προηγούμενη άδεια των αρχών της Αργεντινής και της Επιτροπής». Η επισήμανση αυτή αφορά επίσης το ύψος της χορηγηθείσας συνδρομής.

46 Η Επιτροπή φρονεί ότι αυτό το σκέλος του λόγου αναιρέσεως είναι απαράδεκτο, διότι η αναιρεσείουσα επαναλαμβάνει απλώς τα επιχειρήματα που ανέπτυξε ενώπιον του Πρωτοδικείου, ή ότι είναι, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμο.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

47 Χωρίς να χρειάζεται να ληφθεί απόφαση επί του παραδεκτού του προκείμενου λόγου αναιρέσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο λόγος αυτός είναι οπωσδήποτε αβάσιμος.

48 Όπως τόνισε ορθά ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 52 έως 56 και 62 των προτάσεών του, η χορήγηση χρηματοδοτικών συνδρομών αποτελεί έργο που η συμφωνία για την αλιεία αναθέτει στις κοινοτικές αρχές και μόνο.

49 Δεδομένου ότι για τη χορήγηση αυτή δεν υφίσταται καμία υποχρέωση διαβουλεύσεως με τη μικτή επιτροπή ή με τις αργεντινές αρχές, δεν μπορεί να υποστηρίζεται ότι υπάρχει τέτοια υποχρέωση για τις αντίθετες πράξεις.

50 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

51 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως η SAEV ισχυρίζεται ότι η απόρριψη από το Πρωτοδικείο του λόγου ακυρώσεως που στηριζόταν στη νομοθεσία που διέπει τη μείωση των χρηματοδοτικών συνδρομών ενέχει νομική πλάνη. Η SAEV υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εφάρμοσε το άρθρο 44 του κανονισμού 4028/86, που είχε καταργηθεί από τον κανονισμό 2080/93 (ο οποίος άρχισε να ισχύει από την 1η

Ιανουαρίου 1994). Συγκεκριμένα, η Επιτροπή συμβουλεύθηκε στις 20 Νοεμβρίου 2000 τη Μόνιμη Επιτροπή Διαρθρώσεων της Αλιείας δυνάμει των άρθρων 44 και 47 του κανονισμού 4028/86. Ένα από τα σημεία της ημερήσιας διάταξης της εν λόγω επιτροπής ήταν το εξής: «Συζήτηση και διατύπωση γνώμης κατόπιν ψηφοφορίας — Διαδικασία του άρθρου 44 του κανονισμού (ΕΚ) 4028/86 (επιτροπή διαχείρισης)». Η διατύπωση του σημείου αυτού αντιφάσκει πλήρως με το συμπέρασμα του Πρωτοδικείου, το οποίο δέχτηκε, με τη σκέψη 158 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι «το γεγονός ότι η Επιτροπή συμβουλεύθηκε επιτροπή της οποίας τη γνώμη προέβλεπε ο κανονισμός 4028/86 δεν καταδεικνύει ότι η προσβαλλομένη απόφαση [της Επιτροπής] στηριζόταν στον κανονισμό αυτό».

52 Η Επιτροπή φρονεί ότι αυτός ο λόγος αναιρέσεως είναι απαράδεκτος, αφού η αναιρεσείουσα αφενός επαναλαμβάνει τα επιχειρήματα που διατύπωσε ενώπιον του Πρωτοδικείου και αφετέρου προσκομίζει εκ νέου ένα αποδεικτικό, κατ' αυτή, στοιχείο, την ημερήσια διάταξη, το οποίο έχει ήδη εκτιμήσει το Πρωτοδικείο.

53 Επί της ουσίας η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η χρησιμοποίηση της διαδικασίας του άρθρου 44 του κανονισμού 4028/86 ήταν οικειοθελής, δεν ζημίωσε την αναιρεσείουσα και αποτελούσε μια πρόσθετη εγγύηση αμεροληψίας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

54 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως η SAEV αμφισβητεί την ορθότητα της εκτιμήσεως στην οποία προέβη το Πρωτοδικείο με τη σκέψη 158 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και η οποία, καθόσον αποτελεί τη συναγωγή νομικού συμπεράσματος από ένα πραγματικό περιστατικό, συνιστά νομικό χαρακτηρισμό που υπόκειται στον έλεγχο του Δικαστηρίου.

55 Η εκτίμηση όμως του Πρωτοδικείου ότι η προβλεπόμενη από τον κανονισμό 4028/86 απλή διαβούλευση με μια επιτροπή δεν αρκεί για να περιληφθεί ο

κανονισμός αυτός στη νομική βάση της προσβαλλόμενης απόφασης της Επιτροπής που εκδόθηκε μετά τη διαβούλευση αυτή δεν ενέχει νομική πλάνη.

56 Ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει επομένως να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τέταρτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

57 Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως η SAEV υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο αναγνώρισε, με τη σκέψη 159 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε τους συντελεστές ενισχύσεων που περιλαμβάνονται στον κανονισμό 3699/93. Εντούτοις, κατά την SAEV, η Επιτροπή δεν εμπνεύστηκε κατ' αναλογία από τις διατάξεις του κανονισμού αυτού, όπως δέχτηκε το Πρωτοδικείο με τη σκέψη 163 της απόφασής του, αλλά προέβη σε απευθείας εφαρμογή του κανονισμού αυτού. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή εφάρμοσε δύο διαφορετικούς κανονισμούς: τον κανονισμό 4028/86, και συγκεκριμένα το άρθρο 44, όσον αφορά τη διαδικασία, και τον κανονισμό 3699/93 για τον υπολογισμό του ύψους της μείωσης. Η Επιτροπή όμως έπρεπε να υπολογίσει τη μείωση λαμβάνοντας υπόψη μεν τους συντελεστές του κανονισμού 3699/93, αλλά εντός πάντοτε του πλαισίου της συμφωνίας για την αλιεία και λαμβάνοντας υπόψη τους πίνακες που περιλαμβάνει η συμφωνία αυτή.

58 Η εφαρμογή των συντελεστών του κανονισμού 3699/93 στις εταιρίες που διέπονται από το καθεστώς που καθιέρωσε η συμφωνία για την αλιεία δημιουργεί διάκριση, καθόσον το σημείο εκκινήσεως για τις μικτές εταιρίες αποτελούν συντελεστές που είναι πολύ χαμηλότεροι από τους προβλεπόμενους από τη συμφωνία για την αλιεία.

59 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο, μη δεχόμενο ότι η Επιτροπή έπρεπε να υπολογίσει τη μείωση βάσει της ενισχύσεως που είχε χορηγηθεί στη μικτή εταιρία κατ' εφαρμογή της συμφωνίας για την αλιεία και να της επιβάλει μείωση ίση με το 50 %, ανάλογα με τα προβλεπόμενα από τον κανονισμό 3699/93, και να μην προβεί σε απευθείας εφαρμογή του κανονισμού αυτού, υπέπεσε σε νομική πλάνη.

60 Η εφαρμογή των συντελεστών του κανονισμού 3699/93 επιβάλλει στον αποδέκτη της συνδρομής, κατά την αναιρεσείουσα πάντα, πρόσθετη κύρωση.

61 Η Επιτροπή κακώς εφάρμοσε τους συντελεστές αυτούς, αφού επί του σημείου αυτού η συμφωνία για την αλιεία δεν έκανε καμία αναφορά στη γενική ρύθμιση.

62 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, με τη σκέψη 157 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι «ούτε ο κανονισμός 4028/86 ούτε ο κανονισμός 3699/93 συνιστούν [...] τη νομική βάση της προσβαλλομένης αποφάσεως». Η Επιτροπή δεν εφάρμοσε τους κανονισμούς αυτούς, αλλ' απλώς τους έλαβε υπόψη για να εφαρμόσει ανάλογους κανόνες.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

63 Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως η SAEV ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο, μη δεχόμενο ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να προβεί σε απευθείας εφαρμογή του κανονισμού 3699/93, υπέπεσε σε νομική πλάνη.

64 Εντούτοις, η SAEV δεν αμφισβητεί την ορθότητα της εκτιμήσεως του Πρωτοδικείου στη σκέψη 163 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης ότι η Επιτροπή δεσμευόταν μόνον από την αρχή της αναλογικότητας προκειμένου να υπολογίσει το τελικό ποσό της συνδρομής που οφειλόταν στην αναιρεσείουσα.

65 Επομένως, σε συνάρτηση με την αρχή της αναλογικότητας και μόνο το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι καλώς η Επιτροπή εμπνεύστηκε κατ' αναλογία από τις διατάξεις του κανονισμού 3699/93 για να καθορίσει το ποσό που οφειλόταν στην αναιρεσείουσα λόγω της μεταβιβάσεως του σκάφους.

66 Η SAEV όμως, μολονότι ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο, δεχόμενο ότι η Επιτροπή καλώς εφάρμοσε τους συντελεστές του κανονισμού 3699/93, υπέπεσε σε νομική πλάνη, δεν εξήγησε εντούτοις κατά πόσον η εφαρμογή αυτή συνιστά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

67 Ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως πρέπει συνεπώς να απορριφθεί.

Επί του έκτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

68 Με τον έκτο λόγο αναιρέσεως, που ενδείκνυται να εξεταστεί πριν από τον πέμπτο, η SAEV ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο, δεχόμενο, με τις σκέψεις 124 και 125 της

αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η αναιρεσείουσα όφειλε να ενημερώσει την Επιτροπή για τα προβλήματα που αντιμετώπιζε κατά την εκτέλεση των σχεδίων και ότι δεν επιτρεπόταν να εγκαταλείψει τη ζώνη αλιείας της Αργεντινής χωρίς προηγούμενη άδεια της Επιτροπής, έστω και αν της είχε δοθεί ρητή άδεια της αρμόδιας αργεντινής αρχής, η οποία ήταν υποχρεωμένη να ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με την κατάσταση αυτή κατά τις συνεδριάσεις της μικτής επιτροπής, παραβίασε τη συμφωνία για την αλιεία.

69 Κατά την αναιρεσείουσα, η κρίση του Πρωτοδικείου ότι (σκέψη 124 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης) η ορθή ενημέρωση θα είχε παράσχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να λάβει ενδεχομένως μέτρα για να προσαρμόσει τη συμφωνία για την αλιεία στις νέες συνθήκες σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, της συμφωνίας αυτής δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή είχε ενημερωθεί πλήρως για την κατάσταση και για τα μέτρα διατήρησης των αλιευτικών πόρων που είχε λάβει η αρμόδια αρχή της Αργεντινής, αφού η ενδιαφερόμενη ένωση μικτών εταιριών είχε υποβάλει στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή αίτηση για τη λήψη τέτοιων μέτρων.

70 Συναφώς η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, κατά το άρθρο 24 του κανονισμού 4253/88, μπορεί να μειώνει ή να αναστέλλει τη συνδρομή, αν από την εξέταση επιβεβαιώνεται ότι υπάρχει παρατυπία ή σημαντική αλλαγή, για την οποία δεν ζητήθηκε η έγκρισή της. Ακόμη και αν από τη συμφωνία για την αλιεία μπορούσε να συναχθεί ότι οι αρχές της Αργεντινής θα ενημέρωναν τελικά την Επιτροπή, κατά τις συνεδριάσεις της μικτής επιτροπής, για την έξοδο του αλιευτικού σκάφους από τα ύδατα της χώρας αυτής, η αναιρεσείουσα παρέβη τις υποχρεώσεις ενημερώσεως και εντιμότητας που υπέχουν οι αποδέκτες των κοινοτικών συνδρομών.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

71 Από το παράρτημα I της απόφασης για τη χορήγηση της συνδρομής προκύπτει ότι καμία τροποποίηση δεν μπορεί να επέλθει στα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο παράρτημα αυτό χωρίς προηγούμενη άδεια των αρχών της Αργεντινής και της Επιτροπής.

72 Στο ίδιο αυτό παράρτημα περιλαμβάνεται επίσης η παραπομπή στο τροποποιημένο σχέδιο (ARG/ES/SM/26-94) συστάσεως μικτής εταιρίας που υπέβαλε η SAEV και το οποίο προβλέπει ρητά την εκμετάλλευση ή τη μεταποίηση των αλιευτικών πόρων της Αργεντινής.

73 Ορθώς επομένως το Πρωτοδικείο έκρινε, με τη σκέψη 125 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι τα σκάφη που εκμεταλλεύονταν οι μικτές εταιρίες δεν μπορούσαν να εγκαταλείψουν την ΑΟΖ της Αργεντινής χωρίς προηγούμενη άδεια της Επιτροπής.

74 Κατά συνέπεια, ο έκτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πέμπτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

75 Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο παρερμήνευσε τις υποχρεώσεις της Επιτροπής ως προς τον νομικό χαρακτηρισμό ορισμένων περιστατικών ως ανωτέρας βίας.

76 Κατά την αναιρεσείουσα, το Πρωτοδικείο έκρινε, με τη σκέψη 145 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι η Επιτροπή δεν όφειλε να λάβει υπόψη, με

τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, την εξάντληση των αλιευτικών πόρων, αλλ' ότι η αναιρεσείουσα όφειλε να ζητήσει προηγουμένως την άδεια της Επιτροπής πριν εγκαταλείψει τα ύδατα της Αργεντινής.

77 Η εκτίμηση αυτή είναι αντίθετη με την απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Μαρτίου 2003 στις υποθέσεις Τ-61/00 και Τ-62/00, APOL και AIPO κατά Επιτροπής (Συλλογή 2003, σ. II-635, σκέψη 72), κατά την οποία η ύπαρξη διοικητικής πρακτικής, έστω και μη βασιζόμενης σε καμία διάταξη, σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή ερευνά κατά πόσον συντρέχει περίπτωση ανωτέρας βίας που θα μπορούσε να την οδηγήσει στη μη κατάργηση της συνδρομής, δεσμεύει το εν λόγω όργανο οσάκις προβάλλεται ενώπιόν του ισχυρισμός περί υπάρξεως περιπτώσεως ανωτέρας βίας.

78 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, με το έγγραφο της 28ης Φεβρουαρίου 2000, φαίνεται να αναγνωρίζει την ύπαρξη ανωτέρας βίας. Η ίδια η Επιτροπή ανέφερε ότι θα μπορούσε να εξομοιώσει πράγματι το διάστημα της απραξίας του σκάφους *Vieirasa XII* στα ύδατα της Αργεντινής μεταξύ της 5ης Ιουλίου 1996 (της ημερομηνίας εξόδου από τα ύδατα της Αργεντινής) και της 31ης Δεκεμβρίου 1996 (του τέλους της βιολογικής ανάπαυλας του μαύρου μπακαλιάρου) με περίοδο δραστηριότητας. Η έξοδος του πλοίου από την ΑΟΖ της Αργεντινής οφειλόταν αποκλειστικά και μόνο σε λόγους ανωτέρας βίας.

79 Η Επιτροπή φρονεί ότι αυτός ο λόγος αναιρέσεως είναι απαράδεκτος, διότι σε καμία φάση της πρωτόδικης διαδικασίας δεν έγινε επίκληση της υπάρξεως περιπτώσεως ανωτέρας βίας.

80 Επί της ουσίας η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ουδέποτε υπαινίχθηκε ότι θα μπορούσε να δεχτεί την ύπαρξη ανωτέρας βίας. Η Επιτροπή φρονεί ότι η έξοδος του πλοίου από τα ύδατα της Αργεντινής δεν πληροί τις προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν για να θεωρηθεί ότι δικαιολογούνταν από λόγους ανωτέρας βίας, αφού δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη «ανώμαλων και απρόβλεπτων» περιστάσεων. Εν πάση περιπτώσει, η εξάντληση των αποθεμάτων των σχετικών ψαριών δεν μπορεί να θεωρηθεί απρόβλεπτη περίσταση.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

81 Ο λόγος αναιρέσεως είναι παραδεκτός, Συγκεκριμένα, η SAEV, στο σημείο 105 του δικογράφου της προσφυγής της, ισχυρίστηκε, στο πλαίσιο του λόγου ακυρώσεως που επιγραφόταν «Προβλήματα που δημιουργεί η επικουρική εφαρμογή της γενικής ρύθμισης περί μικτών εταιριών», ότι υπήρχε αντίφαση μεταξύ της μεθόδου που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό της μείωσης της συνδρομής και του γεγονότος ότι η Επιτροπή ομολόγησε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ότι η έξοδος από τα ύδατα της Αργεντινής κατόπιν της μονομερούς επιβολής από τις αργεντινές αρχές των απαγορεύσεων αλιείας αποτελούσε περίπτωση ανωτέρας βίας.

82 Επί της ουσίας το Πρωτοδικείο δέχτηκε, ορθώς, ότι η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να λάβει υπόψη την εξάντληση των αλιευτικών πόρων στην οικεία ζώνη. Συναφώς υπενθύμισε ότι, εν πάση περιπτώσει, η νυν αναιρεσείουσα έπρεπε να ζητήσει την άδεια της Επιτροπής πριν εγκαταλείψει τα ύδατα της Αργεντινής. Όπως προκύπτει από την εξέταση του έκτου λόγου αναιρέσεως, η διαπίστωση αυτή είναι ορθή. Το ίδιο θα συνέβαινε ακόμη και αν οι περιστάσεις που επικαλείται η SAEV αποτελούσαν περίπτωση ανωτέρας βίας.

83 Ο πέμπτος λόγος αναιρέσεως πρέπει συνεπώς να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

84 Το άρθρο 122, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του ίδιου αυτού κανονισμού, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό

αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι λόγοι αναιρέσεως που πρόβαλε η SAEV απορρίφθηκαν και η Επιτροπή είχε υποβάλει σχετικό αίτημα, η εν λόγω εταιρία πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την Eduardo Vieira SA στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)